

til Afdelingsystemet, hvilket jeg ikke her skal komme nærmere ind paa at udvikle. Jeg har, som sagt, endnu samme Opfattelse af det Spørgsmaal om ikke-amortisable Laan, som jeg har haft tidligere, men jeg skal ikke ved denne Leilighed trække Tinget med en nærmere Udvikling deraf. Jeg skal kun notere med Tilfredshed, at det dog har forekommet mig, at jo længere vi have drøftet dette Spørgsmaal om Ikke-Amortisationsprincippet, desto flere Tilhængere har mit Standpunkt bundet. Jeg skal i saa Henseende henvisse til de Udtalelser, der, da det foreliggende Lovforslag var til 1ste Behandling, blev fremsat af det ærede Medlem for Ribe (Bust), og de Udtalelser, der i Gaar bleve fremsatte af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen).

Det, man har villet naa ved at indføre ikke-amortisable Laan i Kreditforeningerne, er særlig to Ting: Man har villet gøre det lettere for de Skyldnere, der sidde haardt i det, at svare den aarlige Ydelse af deres Laan ved at gøre Afdragene mindre, og dernæst har man villet gøre det muligt for de Laansøgere, der ikke behøve det størst mulige Laan og ikke ønske at svare Afdrag, at de kunne faa faste, ikke-amortisable Laan ogsaa i Kreditforeningerne. Kreditforeningslaanene ere jo nemlig de eneste, der ere uopsigelige, og hvem, der vil have den Slags afdragsfri Laan, kan kun faa uopsigelige Laan, naar det bliver lavet saadan, at Kreditforeningerne kunne give den Slags. De, der ville have den Slags faste Laan, kunne altsaa kun, naar Rentefoden er lav, sikre sig sine Prioritetsforhold varigt ordnede paa billigt mulig Maade, ved at Kreditforeningerne blive i Stand til at give den Slags Laan. Hvad det første Formaal angaar: gennem Indførelse af Ikke-Amortisationsprincippet i Kreditforeningerne at staffe de Skyldnere, der sidde haardt i det, billigere og lempeligere Laane- og Forrentningsvilkår, da tror jeg, det er en Opgave, der ikke lader sig løse ad denne Vej. Det ligger nemlig i Sagens Natur, at skal Afdraget sættes ned, skulle Laanene amortiseres langsommere, maa det føre til, at Laanene blive mindre. Det vil enhver Kreditforeningsbestyrelse føle som sin ubetingede Pligt at sætte Laanets Størrelse noget i Forhold til, hvor hurtigt eller hvor langsomt Laanene skulle amortiseres. Men allerede dette vil gøre, at de, der sidde haardt i det, de, der have Brug for Maksimallaanene, og det er desværre de fleste, ikke ville kunne benytte den Slags delvis uamortisable Laan. Naar Afdragene paa den Maade skulle blive væsentlig mindre, og naar det vil føre til, at

Laanene saa ogsaa blive væsentlig mindre; og det vil det, saa ville de, der have Brug for størst mulig Laan, ikke kunne leentte disse delvis uamortisable Laan. Og bliver Afdraget ikke væsentlig nedbragt ved de delvis uamortisable Laan, saa naas der jo slet intet ved dem. — Endelig kommer dertil, at naar Kursen paa Obligationerne ere væsentlig under pari, saa bliver Kursen selvfølgelig lavere for den Slags Obligationer, som ere funderede paa Laan, der amortiseres langsommere; naar Kursen staar tæt ved pari, for ikke at tale om, naar den staar over pari, vil Amortisationens større eller mindre Langsomhed ikke kunne øve videre Indflydelse, men naar den er væsentlig under pari, vil selvfølgelig Kursen for en Del bestemmes af, hvor hurtigt eller hvor langsomt Laanet amortiseres. — Naar man nu ser paa, hvorledes det foreliggende Lovforslag vil virke i Praksis, om det bliver vedtaget, som det nu foreligger, saa viser det sig ogsaa, at det ene Formaal, jeg her har nævnt, som man har haft med Indførelsen af ikke-amortisable Laan: at gaae de Skyldnere, der sidde haardt i det, det naar man ikke. I de fleste, ja i alle almindelige Kreditforeninger, er Forholdet jo nu dette, at de Laan, der ydes, ere $3\frac{1}{2}$ pCts. Ja, Viborg Kreditforening har begyndt med en 3 pCts. Afdeling, og dersom Forholdene holde sig paa Børgemarkedet, ville selvfølgelig de andre Kreditforeninger slaa ind paa samme Vej, men foreløbig ere de fleste Laan $3\frac{1}{2}$ pCts. Af saadanne $3\frac{1}{2}$ pCts. Laan svares der i alt en aarlig Ydelse af 4 pCt., hvoraf de $3\frac{1}{2}$ pCt. altsaa ere Rente, $\frac{1}{10}$ pCt. er Bidraget til Administrationsfonden i de Foreninger, der administreres billigt, og $\frac{2}{10}$ gaar til Administrationen i de af de almindelige Kreditforeninger, der have den dyreste Administration. Der bliver altsaa i den første Slags Kreditforeninger med $\frac{1}{10}$ pCt. til Administration $\frac{4}{10}$ pCt. til Afdrag, i de andre $\frac{3}{10}$ pCt. Men et saadant Laan vil med $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente være afdraget paa henholdsvis nogle og 60 og nogle og 70 Aar. Hele Ydelsen bliver selvfølgelig i begge Slags Foreninger 4 pCt. Tager man nu en Laanesum af 6,000 Kr., fører det følgende nu til en aarlig Ydelse af 240 Kr. Dersom man nu tænker sig, at den samme Laansøger, naar det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, i Stedet fik 4,000 Kr. i fast Laan og 2,000 Kr. amortisabelt Laan, amortisabelt i 50 Aar, som Lovforslaget fastsætter, skal han af de 4,000 Kr., hvoraf der jo skal svares det samme til Administrationen, svare $3\frac{1}{2}$ pCt. plus $\frac{1}{10}$ pCt. i de Kreditforeninger, der kunne administrere for